

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanae Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Disputat cum Praedicatoribus, n. 36

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Henrico ad Regem atque impetratis ad Comitem inferioresque Ministros aliquos literis, nullus *Personio* aptior perficiendo apud Belgas vilis est operi, quam is qui apud Regem feliciter inchoarat, quemque vicinior traiectionis in Angliam spes incitabat ad iter & opus accelerandū. *Praclaris susceptis multa plerumque aduersantur.* Vix mare luberat *Henricus* ineunte Septembri mense, cum pugnantibus ventis coorta saeva tempestas desperatam nauis & vectorum salutem vulgarat, haulerant enim aquæ quàm plurimas, & diurnum sine indicio de ista silentium interitum confirmabat: At saluus in Belgio *Henricus* post sat longam moram, risit mendacem famam vulgari diuerbio, non posse aquis absorberi quem fata in aëre pendulum perire voluere: Citulque ad Curiam aduolans, traditis Regis literis impetrat trium mensium promptam sustentationem, Sufficiebat id interuallum ad *Personium* de eo quod à se actum fuerat informandum, cuius deinde auctoritate & reliquorum in Belgio diligentia Patrum transigi possent apud Regem cætera quæ desiderabantur. Ille omni conatu iter in Angliam accelerabat, neque deterrebat de Hæreticis itineris conscijs sparsus rumor, nec facta quæ per Angliam grassabatur lues, neque nautarum insolens obstinatio neminem transuehendi ne de contagione deinde suspecti alijs portibus prohiberentur. Nauis erat Dunkercana quæ in litore Scotico actura prædas propediem dicebatur solutura: cum huius Nauarcho Hispano paciscitur vt cum duobus socijs admissum, in quacunque primum posset Angliæ terra deponeret, securum de terra viuentium siue clam siue in aperto descenderet. Scriptulque ad *Personium* de genu gratijs, quod illo seu auctore seu intercessore factus fuisset voti compos, eo alacrius conscendit quò propinquius aspiciebat periculum, ardentissimoque quo flagrabat desiderio pro Christo moriendi omnem metum quem Caro & Sanguis & inimicus satan affundere conabatur penitus vt aiebat contopiuuit. At mare etiam isthic lenit insensum. Ab octauo Calendas Decembris ad pridie nonas eiusdem, varia iactatus aquarum ventorumque intempere, decimo post die exscensionem fecit in Eboracensis Prouinciæ Promontorio quod Flamborough appellatur. Illi Prouinciæ præerat Comes Huntingtonia, non minus Hæreticæ amator nouitatis quàm antiqua Regij stemmatis nobilitate gloriosus. Ad hunc cum delatū esset exscendisse furtiue quosdam in litore, missi qui inquirerent, repertum in oppido Kilham *Henricum* à mari recentem, ijs in Regionibus peregrinum, atque ad reddendam itineris rationem non satis promptum sistunt, tertioque inde die Eboracum ad Comitem ducunt. Res est sua sponte suspiciosa terram extra portum tangere: De primo tamen delatore variant scriptores: Alij feminam nobilem ex vicina Domus suæ fenestra prospectantem; Alij virum nescio quem in eandem cum *Henrico* nauim fortuito receptum memorant auctorem; utcunque fuerit; *Henricus* Comiti oblatos, cum non difficulter quis esset, & quam ob causam venisset agnosceret, traditus est Otlauio Apparitori custodiendus dum Regina moneretur.

In Angliam
nauigat, &
capitur.

XXXVI. Ad famam captiui Sacerdotis & Iesuitæ accurrunt corrupti

Disputat
cum Prædi
cantibus.

Cc 4

verbi

1595.
Disputat
cum P. æ-
dicantibus:

verbi Ministri tentaturi quid nouus hospes adferret. Quæritur de Ecclesia, de Traditionibus, de cultu Sanctorum, de Sacerdotio, & Sacrificio Missæ, de Sacramento Penitentia, de legitima Ministrorum vocatione, de Antichristo. Multa ab illis absurdè & ignoranter dicta laudem peperere Catholico propugnatori dum clarè ostendit & Traditionum assertionem, & Sacerdotum ritè ordinatorum potestatem, & cultum præcipuè Beatæ Virgini Matritum reliquis Sanctis debitum, cæteraquæ Ecclesiæ dogmata cum Dei verbo scripto conuenire, ad quod solum noui homines appellant, & cuius solius exemplari datum est *Henrico* in custodia vi. Nihil autem magis attonitos reddidit, quàm cum ad colloquium accedentibus diceret esse se in possessione Catholicæ fidei; monitum verò à Christo Domino vt fide semel acceptâ caueat à falsis Prophetis, qui veniunt in vestimentis ouium: Ostenderent proinde legitimè se missos ad docendum, vt posset à veris lupis discernere Post altum aliquam diu inter sex vel septem viros aspectu cultuq; graues silentium, Remingtonus, Non ad docendum, inquit, venimus, sed familiariter vt de fide tuo bono conferamus. Fuerat huic olim *Henricus* in Academia Cantabrigienti discipulus. Quod itaque hinc in colloquijs salutis vtrique confulerent gratum habuit, egitque Remingtono amplissimas gratias, agnoscens se in multis ab illo posse adhuc doceri: In Theologicis tamen vsum fuisse alij Doctoribus, ijsque in Catholica fide instructissimis; Eius fidei possessionem tueri certum sibi esse, & seruatoris sui consilium sequi de cauendis contraria opinantibus, ijs præsertim qui non discentium, sed docentiû, speciem gerunt; Etenim si vnumquemque de fide arguentem audire quis vellet, facile esset à PseudoPropheta se doctiore seduci; superfedere igitur posse rationibus huiusmodi conferendi cum eo, qui cum rectum teneat tenere statuit quod legitimè possidet, quo nihil ipsi posset esse magis salutare. Hic iterum cunctis silentibus, Thomas Bell, nuperus ex Romano Anglorum Seminario Apostata, Recte, inquit, si rectam fidem possides, at neque materialiter, neque formaliter, neq; mixtè possides; rectam igitur non possides fidem. "Nondum, bone vir, (reponit *Henricus*) ostendisti te legitimâ auctoritate munitum ad docendum; cauere itaque te tutissimum mihi esse sentio. Ne tamen id tu obstinationi tribuas, aut inscitia, & quia deuiantium errores de tegere est quandoque necessarium, Respondeo, me & rectos articulos fidei possidere, qui sunt materia, & primæ veritati in credendo inniti, quæ est forma rectæ fidei: Vel si mauis, ego Pastoribus Doctoribusque Ecclesiæ Catholicæ adhæreo, qui sunt quasi materiale fidei, & cum ijs doctrinam rectam amplector tanquam formâ. Vos qui Ecclesiam deseruistis (quod est Corpus Christi) videte quâ tatione dicatis vos formam retinere; Etenim inseparabilis est hæc forma à materia; sicut destructo corpore descendit anima, & corpus in cadauer vertitur. De mixta possessione quod affers, haud satis intelligo, cum Apostolus vnum Deum prædicet atque vnam fidem, nullis mixtam erroribus, nullis fucatam coloribus, puram, sinceram, incorruptam. Obmutescete

tefcuare